

Posudek na bakalářskou práci
ETF – UK, Praha,
Katedra teologické etiky
vypracoval: ThDr Pavel Keřkovský
18.6.2013

Bakalářská práce: Marie Moudrá, Vina, pokání, odpovědnost.
Katedra teologické etiky, 2012/2013

Autorka po formální stránce splňuje všechny předepsané podmínky – rozsahem, grafickou úpravou i slohovou úrovní. Rozsah užití literatury je dostačující i způsob jejího zpracování. Práce má jasnou stavbu, a bez zbytečných zastávek a exkurzů autorka naplňuje to, co nahlásila. Přílohy jsou věcně, ilustrují praktickou část práce. Cílem práce je popsat vinu, pokání a odpovědnost náboženských společností, hnutí a církví v současném světě (19. – 21. století). Tento cíl se jí zdařil naplnit. Vlastní provedení je stručné a výstižné a správně doceňuje význam Prohlášení parlamentu světových náboženství z roku 1993. Protože jde o bakalářskou práci, považuji rozsah analýz i hodnocení jednotlivých analýz za dostačující.

Práce je rozdělena do pěti částí a šestou je stručný závěr. První oddíl pojednává o základních termínech a autorka si vybírá skutečně reprezentativní autory pro jednotlivá témata (svoboda, etika a morálka, svědomí, odpovědnost, vina, pokání). Autorka – v návaznosti na F.Mráčka – problém pokání vidí pouze v souvislosti s novozákonní zvěstí. Stálo by za úvahu, zda např. 6. kap. proroka Izajáše nepojednává o vině a pokání, změně osobnosti, samozřejmě, že by se daly nalézt ještě další starozákonní oddíly. Jinak je oddíl o pokání - pro potřebu dané práce – dobře zpracovaný. V druhém oddíle autorka pojednává o krizi ekologické, společenské a morální. Tak si připravuje prostor pro rozpracování třetího oddílu, kterým je Světový étos Hanse Kunga. Zde připomíná jádro této práce, které se týká všech náboženství. Jádrem jsou čtyři přikázání, které autorka probírá nikoli podle světového étosu z roku 1990 (zde jich je 5), ale řídí se počtem, který byl přijatelný pro všechna zúčastněná náboženství v Chicagu 1993, což je zřejmě případnější řešení. Zachycuje tak vývoj myšlení H.Kunga, hlavního konstruktéra prohlášení z Chicaga 1993. Zde mám otázku – zda Chicago 1993 bylo posledním takovým shromážděním, nebo zda následovala další. V další (čtvrté části) se autorka věnuje Světovému étosu jako základu světové společnosti, a zde opět s pomocí vhodně volených autorů – pojednává o míru a příspěvku náboženství k míru, o společnosti, která se nestala zcela nenáboženskou, jak naopak odhadovali vývoj Feurbach, Marx i Freud. Autorka dále připomíná primární a sekundární diskriminaci, a etiku odpovědnosti. Dále se věnuje problému moci – jako fenoménu, s nímž si často neví rady sekulární i náboženská společnost – a tento oddíl zakončuje pododdílkem Světový étos a politika, v němž se opět opírá o analýzy Hanse Kunga a jeho chápání lidských práv a morálních principů.

Závěrečná část pojednává o pěti praktických okruzích, které jsou dobrou ilustrací a dotazením morálních principů, o nichž byla řeč výše. Do zorného hledáčku teologie se tak dostává mezinárodní rozměr – úloha OSN v životě náboženských společností, potřeba společnosti, postavení ženy, válečné násilí, udržitelnost rozvoje, problém vodních zdrojů, a rozvojové problémy.

Závěr shrnuje témata jednotlivých oddílů. Ze shrnutí je zřejmé, že cíl práce se naplnil. Díky přehlednosti, jasné struktuře práce, vyváženosti jednotlivých oddílů – s ohledem na to, že jde o bakalářskou práci, která má učinit přehled po současné debatě, považuji práci za velmi dobrou až výtečnou a klonil bych se spíše k výtečné známce. Pavel Keřkovský

Pavel Keřkovský